

Ansigt til ansigt med påsken – blikke på tværs af tid

Et konfirmandprojekt i samarbejde med et lokalt kunstmuseum resulterer i en spændende, ny altertavle til Islev Kirke.

Af Dorrit Mikkelsen, kirke- og kulturmedarbejder, Islev Kirke

Baggrund

Islev Kirke er midt i en orgelombygning og andre bygningsarbejder, der har gjort det nødvendigt at lukke kirkerummet i et halvt år. I byggeperioden bruges menighedssalen som kirkerum. Tanken om at lave en udsmykning til denne midlertidige kirke opstod hurtigt. Der skulle være noget på de store, bare vægge, der kunne signalere, at det er en kirke og ikke bare en nødløsning.

Det var nærliggende at lade konfirmanderne udføre en alterudsmykning. Gennem mange år har konfirmanderne malet hver en lille altertavle, som blev udstillet i kirken. Menigheden ser hvert år frem til at beundre værkerne i ugerne op til konfirmationerne. Denne gode tradition ville vi gerne fortsætte, men nu var der brug for noget større.

Planlægning

Hvad kan man lave, der på en gang er et fælles værk, og samtidig giver konfirmanderne mulighed for at få deres eget billede med hjem, når den midlertidige kirke lukkes igen?

Kirken kontaktede Heerup Museum for at høre, om de ville være med i et samarbejde og bidrage med deres ekspertise på det kunstneriske område. Det ville de, og på et møde mellem kirken og museet blev man enige om, hvad det hele skulle munde ud i.

Projektet blev en trefløjet albertavle sammensat af små billeder, et fra hver konfirmand. Hvert billede skulle være et portræt af en person, der var til stede i Jerusalem i påskedagene.

Når alle portrætterne samles, vil man se de mennesker, der oplevede den første påske, kigge på nutidens menighed.

Heerup Museums leder Anni Lave Nielsen udarbejdede sammen med museets kunstformidlere en arbejdsplan, der bl.a. indeholdt farveforslag tilpasset kirkens røde murstensvægge.

Optakt

Konfirmandernes forberedelse bestod i at arbejde med påsken efter bibliologmetoden¹), hvor man skal prøve at sætte sig ind i, hvad en bestemt person ser eller tænker i en bestemt situation. Hvad tænkte manden, der ejede æslet, da der pludselig stod nogle fremmede og bad om hans æsel? Hvad oplevede Peter i gården, lige før han fornægtede Jesus? Hvad følte Maria Magdalene, da hun stod ved den tomme grav? Hver konfirmand fik tildelt en person, som de skulle portrættere ud fra de stikord, der var kommet frem under gennemgangen af fortællingen, som i dette tilfælde var Ingrid Schrøder Hansens genfortælling af påskeberetningen²).

Udførelse

Malearbejdet foregik på Heerup Museum. Dagen startede med en rundvisning i udstillingen, hvor konfirmanderne skulle se og sætte ord på forskellige måder at male ansigter på. Derefter lavede de en foreløbig skitse af »deres« person. Så fulgte et inspirationsforløb med portrætter og billeder fra kunsthistorien, indføring i ansigtets proportioner og farvelære. Efter dette blev skitserne rettet til, og konfirmanderne skulle formulere, hvad deres tegning udtrykte.

Så kunne de endelig gå i gang med maleriet. Fordybelsen og den nødvendige ro til at koncentrere sig om opgaven var for nogle en svær og næsten grænseoverskridende proces, men alle tog opgaven på sig, og alle fik lavet et billede. Mange fik en overraskelse, da de ved vejs ende indså, at de havde malet sig selv.

Opsætning

Da alle konfirmandhold havde været gennem forløbet, stod vi med 62 meget forskellige portrætter af Jesu samtidige. De blev samlet på tre store plader, således at pladen til venstre viser personer fra palmesøndag og skærtorsdag, højre fløj er langfredag, og midterfeltet er påskedag.

Først blev konfirmandernes forældre indbudt til fernisering, og i dagene efter kunne den øvrige menighed tage værket i øjesyn. Tilbagemeldingerne har været positive. I kirken glæder vi os over, at en idé har vist sig at kunne bære, ikke mindst takket være det gode samarbejde med Heerup Museum.

Til slut

Konfirmandernes albertavle er med til at give den midlertidige kirke det både værdige og æstetiske udtryk, vi ønskede.

Heerup Museum fik mulighed for at bruge deres faglighed i nye sammenhænge og i forhold til en aldersgruppe, der ellers ikke benytter museets tilbud i større omfang.

Kirken fik prøvet at samarbejde ud af huset med en lokal kulturinstitution, der med sin ekspertise kunne give en ny vinkel på vores arbejde.

Konfirmanderne fik en, for nogle, sjælden mulighed for at lade sig opsluge af noget kreativt, der lod dem sætte ord og billeder på påsken i et projekt, de kunne se, havde et formål.

De mange ansigter, der betragter os fra altervæggen, skaber måske en følelse af genkendelse. Vi ser på dem, de ser på os. Sammen er vi menighed på tværs af tid og rum.

Noter

- 1) Om bibliologmetoden se f.eks. <http://www.bibelwissenschaft.de/stichwort/59494/>
- 2) Ingrid Schröder-Hansen: Bibelens historier. Det nye Testamente. Gyldendal 1999